

Kuba till val - hur funkar det?

Kubanerna till val - hur funkar det?

I söndags gick kubanerna till valurnorna för att välja sin Nationalförsamling. I den mån valet över huvud taget uppmärksammas i medierna är det med totalt förkastande. Men är det så enkelt, hur fungerar valen i Kuba?

Kandidaterna är vanliga medborgare, det är grannar, det är lärare och studenter från högskolan, det är vetenskapsmän, det är jordbrukare, de är familjeläkare, det är konstnärer, det är arbetare som kämpar dag efter för befolkningen.

I Kuba nomineras kandidater på grannskapsmöten vid tusentals träffar i hela landet. Alla kan nominera och då föreslår man personer som man känner och litar på, som gör ett bra jobb i vardagen och som man har förtroende för. Dessa väljs sedan på lokal nivå. Utifrån dessa lokalval och genom valberedningskommittéers arbete nomineras sedan kandidater till Nationalförsamlingen i en process där landets stora folkrörelseorganisationer; fackföreningarna, bönderna, studenterna, kvinnorna, och grannskapskommittéerna föreslår en lista i varje kommun. Denna diskuterar och beslutar kommunfullmäktige om, dvs. genomför ett indirekt val. Det valet underställs folkets vilja. Listan tar medborgarna ställning till i ett landsomfattande val. I Sverige har vi ca 250 000 personer som är medlemmar i något parti och eventuellt kan ha något inflytande över valsedlarna. I Kuba har hela befolkningen denna möjlighet.

Du behöver inte rösta (vilket du måste i många latinamerikanska länder), du kan rösta blankt, du kan rösta för något eller några av namnen. Alla som väljs behöver ha minst 50 procent av rösterna, så också landets president Miguel Diaz-Canel.

Det är ett renodlat personval. Inga partier är med i valet. De varken nominerar eller ställer upp. Det är kandidatens kvalifikationer som avgör ifall denne blir nominerad. Alla kan nominera och alla, från 16 års ålder kan rösta. Kandidaterna presenteras på anslag med sitt CV. De åker runt och träffar valmanskåren. Men inga löften, inga pengar är inblandade, inga hägrande lukrativa karriärer väntar. De valda behåller sin tidigare lön och kontakterna med sin gamla arbetsplats.

Det finns förstås både för- och nackdelar med det kubanska systemet. Men vad säger att det är sämre än ett där politik är en lönsam karriär? Där nomineringar görs av en liten grupp i varje parti? Där riksdagsledamöter lever ett helt annat liv än sina väljare? Där de kan fatta beslut i strid med folkviljan? (vinster i välfärden, privatiseringar osv). Där de flesta besluten fattas i Bryssel? Vilka är vi att förkasta det system kubanerna arbetat fram under tusentals möten, diskussioner, förslag och folkomröstningar? Kubanerna försöker inte påtvinga oss sitt system. Med vilken rätt vill vi påtvinga dem vårt?

Zoltan Tiroler 230327

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72